

Малък училищен ВЕСТНИК

La pluma es más fuerte que la espada

Брой 49

април 2018

Година X

Издава 164. ГПИЕ „Мигел де Сервантес“, София 164. Instituto bilingüe „Miguel de Cervantes“, Sofia

Млади
преводачи

Подслушано

Имаш поща

Прогноза за
времето

Междучасие

През
ключалката

Така го
изживяхме ние

Очаквай
неочакваното

Сърце, душа за
Испанската

Цветовете на
дъгата

Зодиак

Код червено

**Книгата
разкрива истини,
които действителността прикрива.**

Вени Петкова, 11А

Проектът „Здраве за мен, за теб, за всички: погрижи се и сподели“ на среща в София

Допреди няколко седмици 24-ма ученици от Испанската гимназия очакваха с нетърпение своите гости от Чехия, Хърватска, Португалия, Естония и Унгария, за да превърнат последната среща от проекта „Здраве за мен, за теб, за всички: погрижи се и сподели“ в истински празник. В пъстрата седмица между 12 и 16 март всички ние показахме на нашите чуждестранни гости някои емблематични кътчета от България - Рилския манастир, Велинград, Пловдив; разходихме ги из красивата ни столица и коридорите на училището, показахме им магията на българските народни танци; дадохме всичко от себе си, за да усетят нашето гостоприемство и да се почувстват като у дома си; научихме нови неща за различните култури, докато опознавахме интересни места, създавахме нови приятелства и се забавлявахме.

Нашите репортери - Илиян Ангелов (11г) и Теодор Тошков (11а), събраха мнения, впечатления и все ласкаещи думи, които ни оставиха с топлото чувство, че наистина успяхме да превърнем този проект и срещата в София в едно незабравимо изживяване.

Ето какво споделиха участници в проекта:

Какво мислите за престоя си тук, харесвали Ви?

Матей, Чешка република: Да, много. Запознах се с нови хора, посетих някои интересни места и като цяло се насладих на времето си, прекарано в България.

Рафаел, Португалия, Азорски острови: Наслаждавам се на последния си ден тук, храната ви е уникална, хората също. Оценявам всеки един момент, прекаран с всички вас.

Коя екскурзия Ви хареса най-много?

Евелин, Естония: Много ми хареса разходката до Пловдив - Стария град, улиците, всичко бе толкова красиво. Бих искала да се върна там, влюбих се в този град.

Ян, координатор на проекта, Чешка република: Трудно е да се каже, защото всяко място предизвиква у мен различни чувства; много ме впечатли Рилският манастир и планината, красивата ви природа, а също и Пловдив - това е едно от бижутата на страната ви.

Какво Ви впечатли най-много в София и училището ни?

Евелин, Естония: Обичам хората тук, атмосферата също е невероятна. Дори пътуването в градския транспорт беше нещо различно и забавно за мен.

Беатрис, Азорски острови: Всичко тук в София ми харесва, градът ви е много приятен. Училището ви не е особено голямо, но пък е много уютно.

Анико, учителка от Унгария: Много е приятно тук, училището ви е по-голямо от нашето и е доста различно. София много ми допадна, но мисля, че повече ме впечатли Пловдив и най-вече Античният град и възрожденските къщи.

Харесва ли Ви България?

Река, Унгария: Бих казала, че е приятна страна, топла и гостоприемна. Домакинята ми също е много мила и грижовна.

Лука, Хърватска: О, обожавам България! Хората най-вече. Забавлявам се толкова много всеки ден, не можете да си представите. С вас сме много близки като традиции, имаме си и различията, разбира се, но това няма значение - успявам да съм с приятелите си от Хърватия и България едновременно, заедно опознаваме София и мога да кажа, че в столицата ви е много вълнуващо.

Какво ще Ви липсва най-много?

Лука: Ти, Илияне. Добре, сериозно... хората. Обичам всички тук, вие сте невероятни хора!

Рафаел: Определено хората.

Елишка, Чешка република: Може би най-много ще ми липсват невероятните хора и най-вече домакинята ми.

Беатрис: Мисля, че най-много ще ми е мъчно за хората - новите ми приятели от всички държави.

С какво ще запомните този проект?

Ян: Със срещите с толкова много хора, защото за мен най-важна е комуникацията между нас. Ние не сме просто ученици и учители, ние сме едно голямо семейство, което успя да се срещне едва шест пъти, но се надявам, че в бъдеще ще има и още такива срещи. Това, което ми направи впечатление, е, че в Европа всички имаме подобно мислене и визия за бъдещето. Затова вече нямам търпение да подготвя следващия проект.

Какво ти хареса и какво не в българската организация?

Рисунка: Яна Гилищарова, 11д

Теодор, 11а: Честно казано, трудно ми е да съпоставя домакинството в България с пътуването ми до Португалия. На Азорските острови всичко беше уредено, докато сега аз самият участвам в организацията и е доста различно. Всичко тук става малко забързано, но нещата се получават добре. Харесва ми и това, че имаме много природа и забележителности, които да покажем на нашите гости. Също мисля, че всички в този проект - както българи, така и чужденци, са много широкооскромни и затова толкова лесно свикнахме един с друг.

Как оценявате проекта?

Ива, 11б: Определено този проект подобри нивото ми на английски език, но и ми позволи да разширя мирогледа си, така че да се развивам като човек. Посетихме много красиви и емблематични за нас места и се надявам чужденците да са се запознали и с едно друго лице на България.

Създаде ли връзки с хора, които ще поддържаш?

Ива: Не съм сигурна колко време ще ги поддържам, но засега създадох доста обещаващи връзки и приятелства. Мислите ли, че този проект обогати Вас и училището ни?

Лили Самуркова: Да, не само мен, но и всички участници и колеги, които допринесоха за този проект. Обменихме много нови идеи, видяхме как учат и работят в другите държави; учениците пък завързаха приятелства.

Видяхте ли в другите училища нещо, което бихте искали да видите и в Испанската гимназия?

Лили Самуркова: Видях, да. Забелязах най-вече, че в другите училища имат много и широки пространства за обяд (столови), за спорт, а също и места за отпих, където учениците разговарят, почиват си - правят

**Материала изготви: Ивалина Данева
Репортери: Илиян Ангелов, Теодор Тошков**